NORAKSTS
Lieta Nr.A42791709
143/AA43-0262-11/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 23.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneši I.Amona un V.Poķis,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktās personas SIA „Bigran" pārstāvei *N.P.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Autotransporta inspekcijas pārstāvei *D.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par SIA „Bigran", vienotais reģistrācijas Nr.42403014858, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{33}panta desmitās daļas, sakarā ar SIA „Bigran" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 11.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 25.februārī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA 412952 (turpmāk – Protokols), par to, ka 2009.gada 5.februārī plkst.9.30 apdzīvotā vietā Šaltiņi, veicot SIA „Bigran" nomātā transportlīdzekļa Mercedes Benz (automašīnas valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, piekabes valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) (turpmāk – transportlīdzeklis) faktiskās masas kontroli ar portatīvajiem auto svariem HAENNI WL 103 tika konstatēts, ka pie atļautās transportlīdzekļa kopējās masas 40 000 kg un transportlīdzekļa divasu tilta slodzes (otrā un trešā ass) 19 000 kg, ar nosacījumu, ka katra ass nepārsniedz 9 500 kg, transportlīdzekļa faktiskā masa pārsniegta par 14 815 kg, otrās ass slodze pārsniegta par 1 567,5 kg un trešās ass slodze pārsniegta par 902,5 kg.

Tādējādi SIA „Bigran" izdarīja Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 10.1.4.punkta un 8.4.punkta pārkāpumu, atbildība par ko paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{33}panta desmitajā daļā.

[1.2] Ar Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2009.gada 25.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 412952

(turpmāk – Sākotnējais lēmums) SIA „Bigran" par LAPK 149.[33]panta desmitajā daļā noteiktā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods 5000 latu apmērā.

[1.3] Ar Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī – Inspekcija vai atbildētāja) vadītāja 2009.gada 27.aprīļa lēmumu Nr.80 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] 2009.gada 21.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Bigran" (turpmāk - pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Pieteicējai LAPK 249.pantā noteiktajā termiņā nav nosūtīts Protokols.

[2.2] Pieteicējai sastādītajā Protokolā nav norādīta persona, kas protokolu sastādījusi, līdz ar to pieteicējai nebija iespējas pārbaudīt, vai Protokolu ir sastādījusi kompetenta persona.

[2.3] LAPK 149.[33]panta desmitajā daļā par kravu pārvadāšanas noteikumu pārkāpšanu ir paredzēta atbildība – naudas sods no Ls 1600 līdz Ls 4000, taču pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 5000 apmērā.

Uz Sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdi LAPK 149.[33]panta desmitās daļas norma jau bija spēkā jaunā redakcijā, tādējādi iestādei bija pamats piemērot LAPK 8.panta otrās daļas normu.

[3] Rakstveida paskaidrojumā tiesai Inspekcija norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[3.1] Pārkāpumu pieteicēja izdarījusi 2009.gada 5.februārī, taču Protokols sastādīts 2009.gada 25.februārī SIA „Aļņi AS" administratīvā pārkāpuma lietas Nr.11J/BA 402200 izskatīšanas laikā konstatējot, ka šo pārkāpumu ir izdarījusi pieteicēja nevis SIA „Aļņi AS".

[3.2] Pieteicējas pārstāvim ir izsniegts Protokola eksemplārs, ko apstiprina pieteicējas pārstāvja paraksts administratīvā pārkāpuma protokolā.

[3.3] Protokols sastādīts un lēmums par naudas soda uzlikšanu pieteicējai pieņemts LAPK 238.[1]panta pirmajā daļā un 37.panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā.

[3.4] Protokolu sastādījis un parakstījis Inspekcijas Kontroles daļas vecākais inspektors *D.U.* Atbilstoši LAPK 221.panta otrajai daļai minētajai personai bija tiesības šo protokolu sastādīt. Inspekcijas ieskatā, apstāklis, ka pieteicējas rīcībā esošajā protokola eksemplārā nav norādīta amatpersona, kas to sastādījusi, neietekmē pārkāpuma būtību un nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

[3.5] Pieteicējai piemērots uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi noteiktais minimālais naudas sods Ls 5000 apmērā, līdz ar to tas atzīstams par samērīgu un atbilstošu pārkāpumam. Konkrētajā gadījumā minimālā soda samērīgumu jau ir izvērtējis likumdevējs.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 11.februāra spriedumu nolemts pieteikumu apmierināt daļēji**,** grozot Lēmumu daļā par soda apmēru**,** nosakot naudas sodu 1600 latu apmērā, pārējā daļā pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minēto.

[4.1] No LAPK 149.^{33}panta desmitās daļas, CSN 208.punkta un 3.pielikuma 8.4.punkta tiesa secinājusi, ka personas saukšanai pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{33}panta desmitās daļas pārkāpumu, jākonstatē, ka kravas pārvadāšana notikusi bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu par 6 tonnām un vairāk vai ass slodzi par 1,5 tonnām un vairāk.

[4.2] Ar lietas materiāliem konstatēti turpmāk norādītie lietas faktiskie apstākļi:

[4.2.1] Starp SIA „Aļņi AS" un SIA „BIGRAN" 2009.gada 15.janvārī noslēgts autotransporta nomas līgums par automašīnas Mercedes ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un piekabes ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* iznomāšanu SIA „BIGRAN" (*lietas 21.-22.lapa*).

[4.2.2] Saskaņā ar 2009.gada 5.februāra pavadzīmi Nr.AED540875 SIA „BIGRAN" no Krāslavas rajona Ezernieku pagasta pārvietojis uz Varakļāniem 30 m^3 zāģbaļķu (*lietas 20.lapa*).

[4.2.3] Atbilstoši HAENNI WL 103 portatīvo auto svaru mērījuma izdrukai Nr.339 2009.gada 5.februārī plkst.9.45 veikta automašīnas ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un piekabes ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* kontrole, transportlīdzekļa sastāva kopējā masa – 57 700 kg, otrās ass slodze – 11 650 kg, trešās ass slodze – 10 950 kg (*lietas 17.lapa*).

[4.2.4] 2009.gada 25.februārī SIA „BIGRAN" sastādīts Protokols, kurā norādīts, ka 2009.gada 5.februārī plkst.9.30 apdzīvotā vietā Šaltiņi, veicot *V.O.* vadītā transportlīdzekļa sastāva (automašīnas valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, piekabes valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) faktiskās masas kontroli ar portatīvajiem auto svariem HAENNI WL 103 (svaru plātņu numuri SN4139 un SN 4141) tika konstatēts, ka transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa sastāda 57 700 kg, otrās ass slodze sastāda 11 650 kg un trešās ass slodze sastāda 10 950 kg. Pēc pieļaujamās kļūdas +/-5% atrēķināšanas, transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa sastāda 54 815 kg, otrās ass slodze sastāda 11 067,5 kg un trešās ass slodze sastāda 10 402,5 kg, pie atļautās transportlīdzekļa kopējās masas 40 000 kg un transportlīdzekļa divasu tilta slodzes (otrā un trešā ass) 19 000 kg, ar nosacījumu, ka katra ass nepārsniedz 9 500 kg. Transportlīdzekļa faktiskā masa pārsniegta par 14 815 kg, otrās ass slodze pārsniegta par 1 567,5 kg un trešās ass slodze pārsniegta par 902,5 kg (*lietas 4.lapa*).

[4.2.5] Transportlīdzekļa vadītāja *V.O.* 2009.gada 5.februāra paskaidrojumā norādīts, ka 2009.gada 5.februārī no Ezernieku pagasta uz Varakļāniem vadījis transportlīdzekli Mercedes */reģistrācijas numurs/,*

/reģistrācijas numurs/. Transportlīdzeklis apturēts svara pārbaudei un konstatēts pārsvars. Mašīna bijusi piekrauta, lai varētu izbraukt kalnaino ceļu Ezernieku pagastā (*lietas 18.lapa*).

[4.3] Par lietas faktiskajiem apstākļiem strīds lietā nepastāv. Lietā ir strīds par to, vai Inspekcijas amatpersonas, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemot lēmumus lietā, ir ievērojušas procesuālās un materiālās tiesību normas.

[4.4] No lietas materiāliem tiesa konstatēja, ka 2009.gada 5.februārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols SIA „Aļņi AS", taču, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu Nr.11J/BA 402200 2009.gada 25.februārī, tika konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs ir sajaucis un Inspekcijas darbiniekiem uzrādījis nepareizo pavadzīmi, kā rezultātā administratīvā pārkāpuma protokols ticis sastādīts personai, kura nav konkrētā pārkāpuma izdarītājs. Tādējādi, ņemot vērā iegūto informāciju, 2009.gada 25.februārī tika sastādīts Protokols pieteicējai, kas veica iekšzemes kravas pašpārvadājumu, pārsniedzot transportlīdzekļa faktisko masu un asu slodzi.

2009.gada 5.februāra administratīvā pārkāpuma protokols pieteicējai nebija jāpaziņo, jo tas tika sastādīts SIA „Aļņi AS" nevis pieteicējai. Savukārt Protokols izsniegts pieteicējas pārstāvim, ko apliecina pārstāvja paraksts protokolā.

Lieta izskatīta 2009.gada 25.februārī pieteicējas pārstāvja klātbūtnē. Pieteicējas pārstāvis 2009.gada 25.februārī ir sniedzis paskaidrojumus. Līdz ar to ir ievērotas pieteicējas tiesības piedalīties lietas izskatīšanā, sniegt paskaidrojumus un pieteikt lūgumus.

Administratīvais pārkāpums izdarīts 2009.gada 5.februārī, savukārt lēmums par administratīvo sodīšanu pieņemts 2009.gada 25.februārī, proti, ievērojot LAPK 37.panta pirmajā daļā noteikto administratīvā soda uzlikšanas termiņu.

[4.5] LAPK 248.pants nosaka administratīvā pārkāpuma protokola saturu. Panta trešā daļa noteic, ka protokolu paraksta persona, kas to sastādījusi (..).

Tiesa no lietas materiāliem konstatēja, ka uz pieteicējai izsniegtā Protokola nav personas, kas sastādījusi protokolu, amata nosaukuma un vārda un uzvārda, taču protokolu šī persona ir parakstījusi. Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve uzrādīja Protokola pirmo eksemplāru, no kura redzams, ka protokolu sastādījis Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vecākais inspektors *D.U.* (uzspiests spiedogs).

Tiesa piekritusi atbildētāja pārstāves viedoklim, ka spiedogs uz protokola otra eksemplāra iespējams nenokopējās, bet inspektors spiedogu uz protokola otra eksemplāra neuzspieda.

Atbilstoši LAPK 221.panta trešās daļas normai Inspekcijas vecākie inspektori ir tiesīgi sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu Inspekcijas vārdā.

Tiesa, ievērojot iepriekš minēto, pieļauto pārkāpumu atzinusi par nebūtisku procesuālu pārkāpumu.

[4.6] Ņemot vērā iepriekš konstatēto kopsakarā ar lietas materiāliem, tiesa atzinusi par pierādītu, ka pieteicēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.[33]panta desmitajā daļā.

Konkrētajā gadījumā pieteicējas pārkāpums pierādīts ar 2009.gada 5.februāra mērījumu izdruku Nr.339, Protokolu, transportlīdzekļa vadītāja paskaidrojumiem, pavadzīmi Nr.AED 540875.

[4.7] Tiesa konstatēja, ka ar 2009.gada 22.janvāra likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" 9.pantu izdarīti grozījumi LAPK 149.[33]panta desmitajā daļā, ievērojami samazinot soda sankcijas par pārkāpumiem, kas saistīti ar veicamo kravu pārvadājumu pārslodzi.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, tiesa ir padota likumam, tādēļ tai ir pienākums ievērot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 8.panta otrās daļas pirmo teikumu, kas noteic, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 9.aprīļa spriedumu lietā SKA-118/2009*).

Ievērojot minēto, tiesa atzinusi, ka noteiktais administratīvā soda apmērs ir pārskatāms.

[4.8] No Lēmuma pamatojuma tiesa konstatēja, ka Inspekcija par pieteicējas pieļauto administratīvo pārkāpumu piemērojusi LAPK 149.[33]panta desmitās daļas minimālo sankciju, kas pārkāpuma fiksēšanas brīdī bija noteikta 5000 latu apmērā.

LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tiesa var grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ievērojot LAPK 8.panta otrajā daļā noteikto normatīvo regulējumu, konkrētajā gadījumā pastāv iespēja grozīt pieteicējai piemēroto administratīvo sodu atbilstoši 2009.gada 22.janvāra likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" 9.pantā noteiktajam, par pieteicējas pieļauto pārkāpumu piemērojot LAPK 149.[33]panta 10.daļas (*aktuālajā redakcijā*) minimālo sankciju, proti, naudas sodu 1600 latu apmērā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 11.februāra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt minēto spriedumu kā nepamatotu. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Tiesas spriedums nav saprotams, jo pieteicēja lūgusi Lēmumu atzīt par prettiesisku un to atcelt, bet tiesa atzinusi, ka pieteikums ir nepamatots, bet lēmums grozāms daļā par soda naudu. Savukārt tiesas sprieduma rezolutīvajā daļā tiesa atzinusi, ka pieteikums ir apmierināms daļēji.

[5.2] Soda apmēru ir atļauts grozīt tikai sankcijas, kas paredzētas par administratīvo pārkāpumu, ietvaros.

Iestāde nosakot sodu, piemēroja LAPK 149.[33]panta desmitās daļas normu, kas bija spēkā uz pārkāpuma dienu. Tiesa grozīja soda apmēru, pamatojoties uz to normu, kas bija spēkā uz Lēmuma pieņemšanas dienu. Tādējādi tiesa neievēroja LAPK 149.[33]panta desmitās daļas normas sankcijas (spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) ietvarus. No tā arī secināms, ka tiesā faktiski tika konstatēts, ka Inspekcija nepareizi piemēroja LAPK normu par soda apmēru un neņēma vērā LAPK 8.panta otrās daļas normu par atbildības mīkstināšanu.

[5.3] Tiesa pēc savas iniciatīvas pēc būtības pieņēma jaunu nolēmumu, izmainīja soda piemērošanas pamatojumu un uzlika jaunu sodu, lai gan pieteikums tika iesniegts par Lēmuma atcelšanu, nevis soda naudas grozīšanu. Tādējādi tiesa nav ievērojusi lietas izskatīšanas robežas.

[5.4] Tiesa, uzliekot jaunu sodu, neievēroja LAPK 37.pantā noteikto termiņu administratīvā soda uzlikšanai.

[6] Rakstveida paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai Inspekcija norādīja, ka apelācijas sūdzību neatzīst, administratīvais pārkāpums ir kvalificēts pareizi, sods uzlikts atbilstoši izdarītajam pārkāpumam. Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 11.februāra spriedums ir likumīgs un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja un papildus norādīja, ka Lēmumā minētie iestādes mērījumu rezultāti nesakrīt ar spriedumā norādītajiem.

Atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un paskaidroja, ka Sākotnējā lēmumā, norādot transportlīdzekļa maksimāli pieļaujamo masu, ir ieviesusies kļūda, pareizi jābūt 40 t, bet tā nav novedusi pie nepareiza rezultāta.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[9] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pārkāpuma kvalifikāciju, pie atbildības saucamās personas vainu un piemēroto sodu, ir pareizs un pietiekams, līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās

instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai [4], tāpēc tos pašus apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[10] Nav pamatots pieteicējas arguments, ka pirmās instances tiesas spriedums nav saprotams. Samazinot pieteicējai ar Lēmumu uzlikto sodu, tiesa ir tikai daļēji apmierinājusi pieteicējas pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, jo Lēmums ir atcelts tikai daļā par piemēroto soda naudu.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka pieteicēja pārkāpumu ir izdarījusi un tāpēc ir saucama pie administratīvās atbildības. Turklāt ne apstrīdēšanas iesniegumā, ne pieteikumā, ne apelācijas sūdzībā pieteicēja nav cēlusi iebildumus par pārkāpuma būtību, pieteicējas iebildumi attiecas tikai uz iestādes procesuālajām darbībām.

[11] Pirmās instances tiesa ir ievērojusi lietas izskatīšanas robežas, jo taisījusi spriedumu par pieteicēja norādīto priekšmetu – Lēmuma atcelšanu. Tiesas sprieduma rezolutīvajā daļā ir nolemts grozīt Lēmumu, tas nozīmē, ka Lēmums ir atcelts daļā par naudas sodu 3400 latu apmērā. Lēmums daļā par soda naudas uzlikšanu 1600 latu apmērā atstāts negrozīts. Tiesas sprieduma rezolutīvajā daļā norādītais formulējums atbilst LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktam, kas paredz tiesas tiesības grozīt soda mēru.

[12] Pirmās instances tiesa grozījusi soda mēru, ievērojot ietvarus, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Tiesai, konstatējot, ka ir pamats piemērot LAPK 8.panta otro daļu, nav pamata atcelt Lēmumu pilnībā, jo arī jaunā tiesību norma paredz administratīvo atbildību par kravas pārvadāšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo faktisko masu par 8 tonnām. Pieteicējas gadījumā transportlīdzekļa faktiskā masa pieļaujamo masu (40 tonnas) pārsniegusi par 14, 815 tonnām.

[13] Nav pamatots pieteicējas arguments, ka tiesa pārkāpusi LAPK 37.panta pirmo daļu, kas paredz, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā. Minētā tiesību norma attiecas uz gadījumiem, kad iestāde vai tiesa uzliek sodu. Konkrētajā gadījumā tiesa iestādes uzlikto sodu tikai grozījusi, kā to pieļauj LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punkts.

[14] Nav pamatots pieteicējas pārstāves tiesas sēdē izteiktais arguments, ka Sākotnējā lēmumā nepamatoti norādīts, ka pieļaujamā transportlīdzekļa faktiskā maksa ir 52 tonnas. Gan Sākotnējā lēmumā, gan Lēmumā atļautā transportlīdzekļa masa norādīta 40 t. Sākotnējā lēmumā ir konstatēts, ka autovadītājs *V.O.* neuzrādīja lielgabarīta un smagsvara pārvadājuma atļauju par kopējo masu 52 tonnas, kas izsniegta SIA „Bigran". Minētais atbilst lietā konstatētajam, jo autovadītājs uzrādīja atļauju, kas izdota SIA „Aļņi AS", taču autovadītājs veica SIA „Bigran" kravas pārvadājumu ar SIA „Bigran" nomā nodoto transportlīdzekli.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

SIA „Bigran" pieteikumu apmierināt daļēji.

Grozīt Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 27.aprīļa lēmumu Nr.80 (protokols Nr.BA 412952), nosakot SIA „Bigran" naudas sodu 1600 latu apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	S.Liniņa
Tiesneši	*(paraksts)*	I.Amona
	(paraksts)	V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2011.gada 23.martā